

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

18 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători:

Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cioară Nina, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Ninei Cioară împotriva lui Trofilat Victor privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 18 noiembrie 2011, Cioară Nina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Trofilat Victor privind încasarea sumei de 6 720 euro și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta Cioară Nina a indicat că, la 10 septembrie 2008, i-a împrumutat lui Trofilat Victor suma de 6 720 euro, dat fiind faptul că pîrîtul avea nevoie de suma dată de bani pentru a pleca în străinătate, și s-a obligat să-i restituie împrumutul în termen de 6 luni.

La fel reclamanta a indicat că, termenul de restituire a împrumutului a expirat, dar Trofilat Victor spune că îi va restitui suma împrumutată, dar la moment nu are bani.

Suplimentar, reclamanta a indicat că, pîrîtul recunoaște datoria față de ea, îi promite că îi va întoarce banii, dar pînă la moment nu i-a întors datoria.

Reclamanta a mai indicat că, la moment pîrîtul nu se află pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece ea a încercat să-l caute, dar Trofilat Victor se ascunde de reclamantă.

Ulterior, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, Cioară Nina a înaintat o cerere prin care a renunțat parțial la pretențiile indicate în cererea de chemare în judecată, și anume la încasarea dobînzii de întîrziere în mărime de 2 204 euro.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești din 16 iulie 2012, a fost admis renunțul reclamantei la cerința de încasare a dobînzii de întîrziere, în mărime de 2 204 euro și în această parte a fost încetat procesul.

A solicitat Cioară Nina încasarea de la Trofilat Victor în beneficiul ei suma de 6 720 euro cu titlu de împrumut și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 16 iulie 2012 acțiunea Ninei Cioară a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea de la Trofilat Victor în beneficiul lui Cioară Nina datoria în mărime de 6 720 euro.

La 16 august 2012 Trofilat Victor a contestat hotărîrea primei instanțe cu apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Hîncești din 16 iulie 2012 și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2013, a fost admis apelul declarat de Tofilat Victor, casată hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 16 iulie 2012 și a fost adoptată o hotărîre nouă de respingere a cererii de chemare în judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond a dat o apreciere incorectă raportului juridic stabilit între părți, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărîre contravenind probelor administrate, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

Astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond urma să stabilească autenticitatea recipisei din 10.09.2008, însă nu a efectuat acest lucru și, prin urmare, această copie nu poate fi considerată ca o probă admisibilă, pertinentă și concludentă, iar alte probe în confirmarea luării împrumutului nu au fost prezentate. La fel, a menționat că, prin prisma art. 867 alin. (1) CC, reclamanta nu a probat transmiterea sumei de bani litigioase, ceea ce este o condiție de valabilitate a contractului de împrumut.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 09 iulie 2013, Cioară Nina a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2013, menținerea hotărîrii Judecătoriei Hîncești din 16 iulie 2012 și încasarea din contul intimatului în beneficiul recurentului a cheltuielilor de judecată.

În argumentarea recursului recurentul a reiterat argumentele expuse în cererea de chemare în judecată. Totodată, a menționat că transmiterea banilor nu urmează a fi dovedită prin probe scrise, deoarece momentul transmiterii lor în baza unui contract de împrumut, urmează a fi stabilit de părțile contractante și în cazul în care în contract este expres prevăzută transmiterea banilor în momentul încheierii lui, contractul în cauză servește drept dovadă, așa cum e situația din speță.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentei, transmiterea banilor nu urmează a fi dovedită prin probe scrise, deoarece momentul transmiterii lor în baza unui contract de împrumut, urmează a fi stabilit de părțile contractante și în cazul în care în contract este expres prevăzută transmiterea banilor în momentul încheierii lui, contractul în cauză servește drept dovadă, așa cum e situația din speță.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Cioară Nina, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cioară Nina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cioară Nina, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2013, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Ninei Cioară împotriva lui Tofilat Victor privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea